

KJAK

Religiøsa syndin og sjálvhvørvisjónin!

Aftursvar til Rana Andrasson Skaalum (RAS)

Teitur Vágadal
Fráfallin kristin

Satt at siga, tími eg ikki at skriva hetta aftursvar, men tá okkurt so skeivt, bæði faktuelt og í mun til Bíbluna, verður sagt, kenni eg meg noyddan at svara.

Fyrst myturnar:

- 1) At taka tað, sum var fyri 2000 árum síðani er jánkasligt og tápuligt. Prógvvar ella mótprógvvar einki. Staðfestir bert søguna og púra óviðkomandi fyri nútíðina. At onkur einstakur missir matarlystin er so eisini tápuligt.
- 2) Tað er ikki neyðugt við nakrari kanning at staðfesta at menniskjan er ikki eitt djór. Her hevur RAS ikki eingong gjørt sær ómak at koma við nøkrum beinleiðis kanningum. LGBT vísir til eitt ótal av staðfestingum/

- kanningum
- 3) Givið er at nakrir LGBT fyrr, hava kanska frávalt hjúnalagið. Men vit liva altso í nútíðini og tað gloymir RAS. LGBT vil hava javnrættindi. Hjúna-bandið hevur altíð verið, og er tað eisini staðfest at hetta hevur kirkjan kopiera og gjørt heilagt. Her hevur LGBT eisini drúgva sakliga greinarøð um hetta. Sum RAS heldur ikki vil viðgerða.
- 4) Her svarar RAS onkrum, sum LGBT slettis hevur sagt. Ístaðin skiftir hann fokus og vil at vit skulu taka synd í teimum kristnu, sum forrestin ikki liða nakra neyð. Tey hava síni rættindi, men eru byrjað at grenja um at tey eru fyri ágangi, tá tey faktiskt bara fáa aftursvar til trúarspurningar.
- 5) LGBT vil ikki hava ser-rættindi, tey vilja hava javnrættindi. Og so møsnar hann víðari um at kristin eru fyri ágangi, tá fólk faktiskt bara svara teimum kristnu aftur.
- 6) Her er ikki eingong sam-svar við yvirskrift og innihald, men at finnast at altjóða viðurkenda Gallup kanningarhátti, sum Sosialurin, Dimma og aðrir miðlar vildu brúka er

- djarvt ella tápuligt. “Tað sum tvey ella trý vitna um....”
- 7) Og her vísir RAS okkum sitt innlit í lógina og kirkjurituali og tess mynduleika. At verða vígdur av presti ella borgarligt kostar stórt sæð einki enn vanligi skatturin, og so hevur ein per automatik forsyrjaraskyldu, automatiskan arvarætt o.s.fr. At fara til ein sakførara at fáa øll hasi viðurskiptini í rættlag kostar ein lítlan bóndagarð. Og tey kunnu ikki taka tað frá skattinum, so hvussu tað er javnrættindi, má vera sera fantasifult fatað av RAS.
- 8) Aftur somu misskiljingar og javnrættindi fórd fram sum Mytu 7. Og so møsn um tolsemi. Tolsemi er ikki, at ein samfelagsbólkur sleppur at afturhalda einum øðrum samfelagsbólki at liva við somu rættindum. Manna-rætturin hjá teimum kristnu verður ikki brotin. At tey kristnu ikki duga at svara aftur atfinningum móti sær, er teirra trupulleiki, og eisini prógv um teirra misskiljing av øllum hesum málinum.
- 9) LGBTarar hava ikki melda seg úr samfelaganum.

Afturhaldin og tollut so-kallað kristin royna at nokta teimum at liva eitt vanligt lív við somu javnrættindum sum øll onnur. Tað er ikki undarligt at RAS heldur tey seg hava tikið úr samfelaganum. Nógvar teirra eru rýmd undan tí misskilta døm-andi religiøsitetinum í Føroyum. Lukkuvís er hetta vent í holuni, og síggja tey møguleika fyri einum góðum lívið í Føroyum. Tianverri eru tað nógvar dømmandi religiøs enn í Føroyum, men tey tollyntu kristnu tykjast til at vinna frama.

Endamýtan:

Ein nøkulunda endurtøku um javnrættindi, sum LGBTarar IKKI hava. Og at tey kristnu verða gingin ov nær í teirri trúgv. Og hvat so? Svara aftur ella ignorera tað! At nokta onkran at liva sitt lív, er so avgjört ikki kristið! Myndin, sum LGBT fortelur um Føroyar, má eg tianverri skuffa RAS við: Hon er sonn. Vit hava til-afturskomin religiøs, ið hava misskilt kristniboðskapin og Bíbliuna. Og hesi hava í áratíggju stygt tey samkyndu vekk úr Føroyum. Við hatri og fúlum vemmiligum religiøsiteti. Jesus

hataði syndina, men elskaði syndarin. Ein linja sum eg havi hoyrt ótal av ferðum á møtum og í guðstænastum. Tianverri duga tey religiøsu ikki munin millum syndarin og syndina.

Leikluturin hjá teimum kristnu

Eg havi umtalað RAS og tey, samd við honum, sum religiøs. Hetta, tí at um tey skiltu leiklutin sum kristin, høvdu tey fylgt Jesu fyridømi og víðari fyridømi hjá apostulunum. Ongastaðni síggja vit at Jesus fanst at heidningum. Hann gjørdi tað einaferð tá ein heidninga kvinna bað um hjálp. Hann samanbar hana við ein hund sum skuldi fáa breyð barnanna. Men hon var vís og hevði trúgv og svaraði aftur at hundarnir (heidningar) ótu molarnir ið duttu av borðinum. Og hon fekk sitt ynski uppfyllt, tí at Jesus sá hennara stóru trúgv. Teir einastu Jesus hevði at var fariserarnir. Og tað var tí at teir vórðu myrkir og kúgandi í sínum sinni. Vildu bert døma fólk og trælbinda tað. Og her er tað at tey religiøsu eru sum fariserarnir. Tey halda at kristnitrúgvinn skal beinleiðis ráða í Føroyum, at verja tann kristna siðaarvin, hvat so enn

tað er. Men Jesus kom ikki at verja lógina. Hann kom til syndararnar, tey sjúka, at veita frælsi frá synd og sjúku. Og á henda hátt fullfórði hann lógina. Hann spilti ikki tíð uppá ríka unglingan sum segði nei til tilboði hjá Jesus. Men brúkti hann sum dømi, um hvussu tyngjandi og oyðileggjandi ríkidømi kann verða. Hann kastaði ikki steinin, sum farieserarnir (tey religiøsu) vildu. Hann straffaði hana ikki, men vísti henni náði. Og bað hana ikki synda longur. Og so mátti hon um rest. Hvørt hon fylgdi hansara boðum vita vit ikki. Jesus forðaði ikki syndarum at liva, hann segði hvat var tað rætta lívið og so var tað upp til tann einstaka at liva lívið, rætt ella ikki.

Og hetta er tað kristin skulu gera. Boða gleðiðboðskapin, og lata fólk sjálvi avgerða, hvussu tey liva sitt eigna liv. Eitt kristið liv er ikki sambæriligt við eitt heiði liv, og tað er ikki uppgávan hjá kristnum at blanda seg í livið hjá heidningum.

Vil enda við hesi áminning til kristin í Føroyum: 1. Jóh 2:6: “Tann, ið sigur seg verða verandi í Honum, er eisini bundin at hava somu atferð sum Hann.”

Skal Anita vera ímyndin av føroyska fiskivinnupolitikkinum?

Kristina Clementsen
Vegna Unga Tjóðveldið

Summi føroysk skip fiska í dag við útlenskari manning og einum føroyingi umborð sum flaggskipari, og einki av hesum tilfeingi kemur føroyska samfelagnum til góðar. Skipini hava føroyskan upp-runu, og fiska við føroyskum fiskiloyvi – men aftanfyri alt er ein privatur einstaklingur, ið hevur selt føroysku virðini

til útlond, og letur útlensku manningina sigla undir vanvirðiligum korum. Í gjárkvøldið sendi Kringvarpið frálíku sendingina “Anita”, ið gav okkum innlit í málið um garnbátin Anita. Umborð á bátinum hendi ein syrgilig vanlukka, ið kravdi mannalív. Ein 34 ára gamal indonesiskur maður varð slongdur fyri borð 11.februar, og lat lív. Hetta málið kunnaði fólk ið um, at tað eru lágløntir útlendingar, sum koma til Føroyar við føroyskum fiskiloyvum. Føroyar lata hesi fiskiloyvini útskrivað, men trupulleikan loysa vit ikki í Føroyum – hann skal sendast til Uttanríkisráðið í Danmark. Føroyska Sjóvinnustýrið metti ikki, at teir skuldu taka skipið Anitu inn aftaná vanlukkuna, og vil tað siga,

at Sjóvinnustýrið metti, at trygdin umborð á bátinum Anita var í lagið, tí tað er ábyrgd teirra. Stjórin í reiðarínum vildi vera við til, at tað var góð terapi at lata teir sigla víðari. Eg loyvi mær at siga, at hevði tað ikki verði góðtikið hevði talan verið um ein føroying, ið var farin fyri borð. Hvussu kunnu vit tá taka synd í londunum longri burtur, har rotinskapur og siðspilla gongur fyri seg? Vit seta í sama mun útlendingar í júst somu støður á okkara kæruið, ið vit meta er vanvirðiligt fyri menniskju aðrastaðni á heimsbreiddanum. Føroyar hevur sett seg ímóti sær sjálvum, og er hetta ikki leiðin, ið vit skulu seta fyri føroyska fiskivinnu og føroyskan sið, um vit ynskja ein ráðandi fiskivinnupolitikk.

Í Føroyum skulu allir føroyingar ráða

Í Føroyum skrivur landsstýrið fiskiloyvir út ókeypis, ið fara til privatar einstaklingar, ið vinna sær egnan pening burtur úr loyvunum. Fiskiloyvi, ið tú færst hevur sera stórt virði, tí tað gevur tær framihjárætt at fiska í føroyskum sjóki. Tí kann tað tá gera tað sama um tú ert eitt lítið ella stórt partafelag – fiskiloyvi skal bara seljast fyri mest møguligar pengar, og kann tað tá gera tað sama, hvar pengarnar til tín koma frá – hægsta boðið vinnur. Garnbáturin Anita er eitt ófatiliga syrgiligt dømi á, at føroyski fiskivinnupolitikkurin ikki er í lagið, og fer hetta vónandi at lata blind eygu síggja veruleikan, og áseta eina grundleggjandi broyting innan føroyska

fiskivinnu! Fiskivinnupolitikkurin tryggjar ikki, at fiskurin er ogn Føroya fólks – og hetta vil Jacob Vestergaard, fiskimálaráðharri, einki gera við. Jacob Vestergaard vendir blindu eyga til, og letur pengar gleppa frá landskassanum. Hann sigur, at tað skapar størri vøkstur í føroyska samfelagnum, tá fiskiloyvini verða latin til privat fólk og privatar einstaklingar. Tá trygdin av ogn Føroya fólks ikki er í lagið, er tað einki veruligt grundarlag fyri, at lata fiskiloyvini út í blindum – og sjálvandi skal føroyski privati einstaklingurin ikki fáa framihjárætt av tí, ið er ogn Føroya fólks. Skulu vit bara gloyma Anitu, tí ábyrgdin ikki er málsøki okkara? Kann tað veruliga passa, at uttanumtosið hjá landsstýris-

manninum og vinnunevndarformanninum skal rigga? Vit noyðast at lata vera við at trúgva, at landsstýrismaðurin einki kann gera. Indonesararnir komu við Anitu til Føroyar at fiska eina kvotu, ið Fiskimálaráðið útskrivaði. Teir fiskaðu undir føroyskum flaggið, og guldu skatt í Føroyum, enntá meira enn vanligir føroyingar – men tá ið á stóð var tað ikki ábyrgdin hjá landsstýrinum og Føroyum longur, men um trupulleikin skuldi verða viðgjørdur, varð hann bert sendur av Føroyum og til Danmarkar, og er hetta enn ein grund til, at vit í Føroyum skulu lata føroyingar ráða!